

§. 154. *Іудейскытъ царъе Авій и Аса.*

По горѣ станж дума за кратковрѣменното царство израилско; а тука са излага за Іудейското, което тамъ са прѣмълча. На Ровоама наслѣдова сынъ му Авій, който царува само три години, и оставилъ прѣстолътъ на сына си Аса. Този угоди Богу съ благочестіето си, защото събори жъртвенницитъ на лъжовнитъ богове, и испѣди сичкытъ нечестивы отъ царството си. За туй Богъ му даде дълговрѣмененъ миръ; но послѣ Аса подигна война срѣдъ израилтянитъ и като гы побѣди зе богаты корысти (Царс. Г. д. 31. еї. 1—23. Парал. в. д. еї. сї.).

§. 155. *Іосафатъ царь Іудейский.*

Подиръ смъртъта на Аса царува сынъ му Іосафатъ комуто Богъ, заради благочестіето му, даде богатство и слава. Но Іосафатъ направи приятелство съ нечестиваго Ахава, израилскыйтъ царь, което му докара голъма тщета; защото двамата, като съединихъ силытъ еи, бихъ са срѣдъ Ассирійскыйтъ царь. Въ сраженіето Ахавъ падна убить, и безъ малко щеше да са затрые и Іосафатъ, но съ Божіята помощъ върна са невредимъ. (Царс. Г. еї. 24. Парал. 13. н. ф. к. в. 1.)

§. 156. *Іорамъ и Охозіа царъе Іудейски.*

На Іосафата наследова сынъ му Іорамъ, който са отклони отъ благочестіето; защото са ожени за Гоеолія, дъщерята на нечестиваго Ахава, и са оприличи новече на тестя си, нежели на баща си. За туй и умръ отъ лютата смърть, чрѣзъ тежка болесть,